

V Praze 10. května 2021
Čj. 420/21

Stanovisko

k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů

Pracovní komise Legislativní rady vlády pro veřejné právo I – komise pro správní právo č. 3 projednala předložený návrh na své schůzi konané dne 3. 5. 2021 a uplatňuje k němu následující připomínky:

K čl. I bodu 3 (K § 18 odst. 2):

1. Z hlediska přehlednosti právní úpravy doporučujeme doplněné upřesnění toho, co se rozumí sdělováním díla veřejnosti, přemístit k právní úpravě institutu, kterého se upřesnění týká (§ 46 odst. 1) a z nového místa na obecná ustanovení „jen“ odkázat.

K čl. I bodu 4 (§ 21 odst. 1):

2. Nově se „*má se za to, že užití díla podle věty druhé je jediným aktem sdělování veřejnosti*“ – uvedené má však být podle důvodové zprávy fikcí nikoliv vyvratitelnou domněnkou, tomu by měla odpovídat i formulace („hledí se“, „platí“).

K čl. I bodu 13 (K § 31a odst. 1):

3. Využívá se formulace: „*škola, vysoká škola a jiné školské nebo vzdělávací zařízení*“. Zatímco v § 35 je použita formulace: „*škola nebo školské či vzdělávací zařízení*“. Pokud má být v obou případech vymezena stejná množina subjektů, nemělo by k jejich vymezení docházet rozdílnou formulací.
4. Užití digitálního díla je spojeno s podmínkou, že k tomu dochází „*při vyučování*“, což je z hlediska českého právního řádu (školských právních předpisů) pojem, který se v některých případech váže pouze na vyučování v užším (formalizovaném) slova smyslu – doporučujeme prověřit, zda smyslu a účelu ustanovení neodpovídá spíše pojem „*při vzdělávání*“.

5. Z formulace v jeho prostorách nebo na jiných místech v podstatě vyplývá, že to může být z hlediska prostoru „kdekoli“ a uvedené specifikování je proto nadbytečné.

K čl. I bodu 16 (K § 37b odst. 1):

6. Navrhuje se obecně definovat, co se rozumí institucí kulturního dědictví, a neomezovat tento pojem prostřednictvím odkazů na využití jen pro konkrétní ustanovení.

K čl. I bodu 19 (K § 39c odst. 2):

7. Doporučujeme prověřit, zda vytěžování textu dat má být skutečně vždy jen taková činnost, jejímž cílem je analýza textu a dat současně (spojka „a“), nebo zda může být cílem i analýza pouze dat, aniž by šlo o text – pak by bylo namístež použít spojku „nebo“.

K čl. I bodu 19 (K § 39c odst. 3):

8. Použitá formulace je méně kategorická, než jak je to vysvětleno v důvodové zprávě. Jde o to, že v návrhu zákona se stanoví, že jeden z možných „vhodných způsobů“ jsou strojově čitelné prostředky, zatímco z důvodové zprávy vyplývá, že strojově čitelné prostředky mají být jediným vhodným způsobem. Doporučujeme prověřit, co bylo smyslem. Pokud má být připuštěn i jiný vhodný způsob, mělo by být upřesněno, co se tím myslí.

K čl. I bodu 19 (K § 39d odst. 2):

9. Odstavec je formulován příliš komplikovaně, doporučujeme jeho formulační zjednodušení, a to např. i následujícím způsobem:

(2) Pro účely odstavce 1 se výzkumnou organizací rozumí vysoká škola, výzkumný ústav nebo osoba, jejímž hlavním cílem je provádět vědecký výzkum nebo vykonávat vzdělávací činnost, jejíž součástí je zahrnující rovněž vědecký výzkum, přičemž jestliže je vědecký výzkum prováděn výzkumnou organizací tak, aby přístup k jeho výsledkům nebyl přednostně umožněn tomu, kdo na ni vykonává rozhodující vliv, a současně tak, aby výzkum byl v souladu s úkoly ve veřejném zájmu, nebo byl prováděn na neziskovém základě nebo tak, že všechny zisky jsou zpětně investovány do vědeckého výzkumu této výzkumné organizace.

10. Doporučuje se zvážit nezbytnost zařazení pojmu výzkumný ústav, který nemá v právním řádu jednoznačnou definici.

K čl. I bodu 22 (K § 42 odst. 4):

11. Ověřit, zda i v jiných zákonech, které ukládají orgánům celní správy nějakou informační povinnost, se obdobné ustanovení užívá standardně. Pokud by to takto užíváno nebylo, pak je to nadbytečné – plnění zákonem stanoveného práva nemůže být porušením povinnosti mlčenlivosti podle daňového řádu – ve vztahu k němu je autorský zákon zvláštní právní úpravou.

K čl. I bodu 26 (K § 47 odst. 1):

12. Pojem „nejlepší úsilí“ – ačkoliv má toto spojení svůj základ v unijním právu, právní řád jej nezná, zavádí se zde nový neurčitý pojem; právní řád již zná např. úsilí, které po něm lze spravedlivě požadovat“. Doporučujeme využít buď již známý pojem, nebo upřesnit, co se „nejlepším úsilím“ má rozumět.

K čl. I bodu 26 (K § 47 odst. 4):

13. Pokud jde o poskytovatele, jehož hlavním nebo jedním z hlavních účelů je provádět nebo usnadňovat neoprávněné užití děl, nepůjde o někoho, kdo může prokázat, že vynaložil nejlepší úsilí k získání oprávnění k výkonu práva podle § 47 odst. 1 písm. a). Proto vyloučení ustanovení odstavců 1 a 2 pro případy takových poskytovatelů se jeví jako nadbytečné – doporučujeme prověřit a případně odstavec 4 pro nadbytečnost vypustit.

K čl. I bodu 26 (K § 57 odst. 1):

14. Doporučujeme vypustit poslední větu, začínající slovy „*Prostředník nebo hostující prostředník*“, a to pro nadbytečnost, neboť v ní obsažené pravidlo již stanoví § 5 zákona o mediaci na jehož obdobné použití § 57 odst. 5 odkazuje.

K čl. I body 66 až 74:

15. V ust. § 105a odst. 2, ust. § 105b odst. 2 (vs stávající ust. § 105bb odst. 2 a ust. § 105ba odst. 2) je zvolena ve všech případech poněkud jiná legislativní technika:

ust. § 105a odst. 2 je řazeno podle horní sazby pokuty stejně jako ust. § 105b odst. 2;

ust. § 105ba odst. 2 poskytuje písmenný seznam, což mi přijde jako uživatelsky nejpříjemnější, avšak řadí od nejnížší horní sazby po nejvyšší;

ust. § 105bb odst. 2 je řazeno abecedně/vzestupně podle horní sazby pokuty;

Doporučujeme sjednotit právní úpravu horní hranice sazeb pokut.

K čl. III bodu 3 (K § 2378 odst. 1):

16. Stanoví se možnost obrany autora, pokud nabyvatel výhradní licenci vůbec nevyužívá, s výjimkou (mimo jiné) případů, kdy dílo obsahuje příspěvky více autorů. Doporučujeme zvážit, zda je nezbytné v těchto případech takovou obranu zcela vyloučit, resp. zda ji nelze při stanovení nějaké podmínky – jako např. souhlas všech autorů – umožnit.

17. Dále doporučujeme následující stylistickou úpravu:

*To neplatí **je-li** ~~v případě, že~~ nevyužívání licence je způsobeno okolnostmi převážně spočívajícími na straně autora, **nebo obsahuje-li** ~~a v případě, kdy~~ dílo obsahuje příspěvky více autorů.*

Mgr. Pavla Katzová v.r.
předsedkyně komise